

Doslej sta izšla dva snopiča. Prvi nam podaje povest iz domačega življenja „Mladi Ladis“, katero je po K. Landsteinerjevi „der Grossbauer“ prosto poslovenil g. J. S. Gombárov. Povest je prav dobro pisana in bere se jako prijetno. Pisatelj nam slika bogatega kmetkega sinu, ki se v mestu prevzame, da po očetovi smrti začne gosposki živeti, politikovati, umno kmetovati, a katerega na posled uničijo radodarnost, čestiželjnost, denarne spekulacije in gosposke ženske. — Drugi zvezek nam prinaša „Zlato vas“, katero je po H. Zschokkejevi „Das Goldmacherdorf“ poslovenil in v posebni prilogi v „Novicah“ priobčil F. Malavašič že l. 1847.

„Ljubljanski Zvon“ ni prijatelj „destilirane slovenščine“, kakor g. pater Stanislav Škrabec prav dobro imenuje presilni purizem, ter nikomur ne vsiljuje novih oblik, o katerih še ni dognano, so li pravilne ali ne, niti nikogar ne graja, ako dosledno piše z dobrimi razlogi podprte besede in oblike, dasi različne od onih v „Ljublj. Zvonu“. Grajati pa mora stvari, ki so očitne napake. Zategadelj nam g. izdavaatelj oprôsti dve, tri blagohotne opazke, zlasti ker obeta „Ljudska knjižnica, da ji bode jezik „gladek, v vsakem oziru pravilen.“ G. J. S. Gombárov piše v obče jako preprosto ter prijetno pripoveduje v kratkih stavkih. Napačno pa je, da glagol stavi prerad na konec stavka, zlasti v podrednih ali odvisnih stavkih, n. pr. (str. 26): „tako so skušeni, nad strankami stoječi, navdušeni za napredek, zahteve in potrebe sedanjega časa dobro poznajoč fajmošter govorili“ ... kjer je med pomožni glagol sjo in med njegov deležnik ugozdenih petnajst besed; — (str. 27): „ko je Tineta zagledala, je kar začudena zaklicala“, nam. ko je ugledala Tineta, zaklicala je kar začudena, ali: ko ugleda Tineta, zakliče vsa začudena; — (str. 31): „on pošteno dekle zapusti, svojo mater žalosti in nas, ki smo z njim odrastli, zaničuje in zametuje“, nam. on zapušča pošteno dekle, žalosti mater svojo in zaničuje in zametuje nas, ki smo odrastli z njim; — (str. 60): „med tem pa je vedno čez mizo pogledoval, kjer je Lizika, mlinarjeva hčerka, sedela, ki ga je zamaknjena poslušala“, nam. med tem pa je vedno pogledoval čez mizo, kjer je sedela Lizika, mlinarjeva hčerka, ki ga je zamaknjena ... Med očitne napake štejemo tudi: gnjetili nam. gnetli; zatoraj nam. zatorej; v celem obnašanju, po celi občini, cela množica, iz celega srca, celo življenje i. t. d. nam. v vsem vedenji, po vsi občini, vsa množica, iz vsega srca, vse življenje; snidel, snidla nam. sešel, sešla. Tudi nekaterih nepotrebnih tujk bi se bilo lahko ogniti: cufala, štiman, švindeli i. dr. Drugače pa je knjižica lepa, podjetje blago in občekoristno in zategadelj vredno našega najtoplejšega priporočila.

Jurjev Koledar za navadno leto 1885. Uredil „Jurij s pušo“. Natisnila tiskarna C. Amatija v Trstu 1885, 8, 109 str. Knjiga obseza navadne koledarske stvari in 86 strani šaljivih pesmij in kolikor toliko dovtipnih in satiričnih spisov — vse s podobami.

Karol Rudež †. Dne 21. januvarija ob 7. uri zvečer je na svoji graščini „Gracarjev Turen“ blizu Sv. Jarneja na Dolenjskem v 52. letu svojega življenja nenadoma umrl gospod Karol Rudež, vitez Franc Jožefovega reda, deželni poslanec, graščak v Gracarjevem Turnu in v Ribnici, mož plemnitega srca, staroslovanskega poštenja, izredne gostoljubnosti, požrtvovalne darežljivosti in zlatočistega domoljubja. Pokojni Rudež na vsem božjem svetu ni imel nobenega sovražnika, a ljubilo in čislalo ga je toliko ljudi, kolikor ga je poznalo. Da-si pokojni ni bil niti pisatelj, niti umetnik, niti politični govornik, vendar se bode njegovo ime s čestjo imenovalo v zgodovini slovenskega napredka, kajti velikodušno je podpiral vsako domo-